

Domaće novosti

† Foška Žmak rodj. Lorancia.

U najboljoj dobi, dok je još bila vrlo potrebna obitelji, umrla je poslije duge i teške bolesti, koju je s velikim strpljenjem snalašala, Foška Žmak, draga i simpatična supruga našeg prijatelja g. Antuna Žmaka nadučitelja u Medulinu.

Bila je uzorna i vrijedna žena, dобра drugarica svom mužu, s kojim je zajedno strpljivo i junacki proživjela mnoge teške udarce.

Bila je nježna majka, koja je znala svoj poziv, odgojivši dobro tri kćeri i dva sina.

Bila je poštovana i ljubljena od svih u Medulinu i u svoj okolici. U njezinu je kući svako našao prijateljski prijem neku sručnu, domaću, našu topinu. Bila je dobra, vrlo dobra narodnjakinja.

Danas je više nema. Ostavila je sve, Veliku prazninu u obitelji. I veliku, neizrecivu tugu. Svi za njom žale. Njenom mužu, g. Antu Žmaku, sinovima i kćerima naše iskreno saučeće, a po-knjicu mir i pokoj vječni!

† Luka Grakalić.

Dne 20. ov. mjeseca umro je u Beogradu Luka Grakalić. Josipov iz Medulina u Istri. Umro je od tuberkuloze u ranoj dobi života, navršivši tek 28 godina. — Još prije svjetskog rata bio je poznat kao vrijedan i čestit omladinc. Nakon rata 1918. godine odselio se je iz Medulina u Jugoslaviju, da kao marljivi radnik — poput mnogih drugih, potrazi sebi koru kruha. Pošto se je nastanio u Beogradu, živio je tamno eto do nedavna, dok mu nemila bolest sušica nije skršila mladenački život. Roditelji njegovi u Medulinu, po kojima braca i rođadna gube s njime vrijednoga i čestitog sina odnosna brata i rođaka, a i svi oni ostali koji su poznavali počinjaju žale za njim, kao za čestitom prijateljem, znamenem i rođakom. — Daleko od rođadnoga mjeseta Medulina počivala sada njegove kosti. Bila mu laka zemlja, a ozalošćenoj po-rođici naše iskreno saučeće.

Proglas Sv. Save u Trstu.

Po svoj je Jugoslaviji 7. januara, dan Sv. Save, proslavljen vrlo doстоjno. U Trstu ima takoder jugoslovenskih državljana, pravoslavne vjere, koji sačinjavaju svoju koloniju. I oni su Sv. Savu veoma lijepo proslavili. Ujutro je obavljena svećana služba božja u tršćanskoj pravoslavnoj crkvi Sv. Spiridiona, a u večer je bio u jednom lijepoj sali priredjen ples. Čisti dobitak tog plesa namjenjen je siromašnoj djeci srpske pučke škole u Trstu. Ples je uspije, jer su ga posjetile sve vijeđenje lichenosti jugoslovenske kolonije, a također i mnoge pozvane lichenosti iz talijanskih krugova.

Proslava sv. Save, prvega srpskoga prosvjetitelja, jedna je od najznačajnijih, proslava kod srpskoga dijela jugoslovenskog naroda. Sava, prozvan po pravoslavnoj crkvi svetiteljem, bio je sin jednoga od najznačajnijih srpskih vladara, osnivača vladajuće porodice Nemanjića Stevana Nemanje, koji je ujedinio sva srpska plemena i stvorio veliku srpsku državu. Sin njegov Rastko, koji je kasnije nazvan Sava, iako kraljevski sin, određek se prava na prijestolje svoga oca i posvetio se prosvjetovanju naroda, jer je bio uvjeren, da narod, koji hoće da živi i da se razvija, mora da bude ne samo vojnički spreman, ne samo da mora imati omeđene granice, već i mora da ima jaku i sručnu kulturu. Prije njega crkva, a i vjera, zauzimala je vidno mjesto u kulturi Srbija, ali je daleko bila od naroda, zbog toga, jer su svećenici bili Grci i propovijedali vjeru na grčkom jeziku. Rastko (Sava) učinio je kod tadašnjih mjerodavnih faktora van države svoje domovine, da vjera kod Srbija bude propovijedana na srpskom jeziku i da cijelom pravoslavnom crkvom kod Srbija upravljaju Srbijevi svećenici, što više, da i vrhovni poglavica bude Srbin. Na ovo mjesto bio je postavljen Rastko, Sava. Otuda veza između Save i crkve. Ali Savino djelovanje bilo je više prosvjetitelja, i državnika od crkvenoga. Podizanje i država uz manastire, utemje naroda, izmirene braće, putovanje po stranim davorovima i državama, za dobro svoga naroda i države, načelo, da vjera ima da služi narodu i državi itd. stvorilo je od Save sveca i to više narodnoga, nego crkvenoga, tako da je on po radu prozvan prvim srpskim prosvjetiteljem

i počeo se po narodu slaviti kao kult budženje narodne svijesti, a naročito poslije kad su mošti Save spaljene. Na uspomenu toga dana uvijek se medju onima, koji žele počasti svetu uspomenu njegovu sakupljaju darovi za škole i školsku djecu.

Umrovljeni učitelji.

Ministar prosvjete on. Fedele i načelnik vlade on. Mussolini pred nekoliko dana poslao otkaz učiteljskog društva (Anif). Taj je otkaz izrzućen ministru između estaloga takoder i ministru za uređenje mirovine onim ministrom za učiteljstvo iz novih pokrajina, koji su bili umirovljeni prije 1. lipnja 1924. a bili su ispušteni kod regulacije penzija augusta 1928. Ministar je obećao održati i učiteljsko društvo, da će preuzeti ovo pitanje, da će predočiti na sjednici ministarskog savjeta, da se samo na kolima, koja nisu niže od 1.80 m.

Mora se na vidljivom mjestu voza izvestiti ploča, na kojoj je jasnim slovima napisano ime, mjesto i kućni broj vlasnika voza.

Za one, koji posjeduju vozove.

Prefekture su izdale poseban proglašenje, da su one, koji posjeduju vozove, u tom su proglašenju razjašnjene neke zakonske odredbe, kojih će se morati strogo držati.

Na vozovima, koji nemaju "parafang" ili na kojima koči ne pokriva kola, moći će "glavine" kola stršiti prama vani samo 25 centimetara. Duže od 25 centim. neće smjeti biti. Mjeriti će se od središta kola. Samo u iznimnim slučajevima moći će se dobiti dozvolu, da te "glavine" budu duge prama vani 30 centimetara, ali to samo na kolima, koja nisu niže od 1.80 m.

Mora se na vidljivom mjestu voza izvestiti ploča, na kojoj je jasnim slovima napisano ime, mjesto i kućni broj vlasnika voza.

Trgovački promet Trsta u 1928. g.

Tršćanska trgovacka komora izdala je pregled prometa preko tršćanskog pristaništa za godinu 1926. Ovi podaci daju točnu sliku života u tršćanskoj luci. Radi što bolje prikaza iznajmo pregled trgovackog prometa preko Trsta posljednjih pet godina. Ove su godine posljednje (1922.-1926.) pa se opaža da promet još ne dosje prometa, koji je ukušao jednu godinu pred ratom, to jest 1913. godine.

Godine 1922. prošlo je kroz Trst 2954 hiljade tona robe, to jest 47% od prometa g. 1913.

1923. g. 4071 hiljada tona, 66% prometa g. 1913; 1924. g. 5839 hiljada tona, 95% prometa g. 1913; 1925. g. 5465 hiljada tona, 89% prometa g. 1913; 1926. g. 4763 hiljada tona, 87% prometa g. 1913.

Najtežu je kriju posilje rata. Trst imao u 1921. i 1922. godini. Blagodati raznim korisnim, mjerama vlade i tršćanskim privrednim krugova osjetio se je u g. 1924. znatan napredak. Godine 1924. bila je tako povoljna, da je izgledalo, da je Trst prebrođen sasmostan kriju, medutim je u godini 1925. promet počeo po malo opet padati. To počinje da zadaje ozbiljnih briga tršćanskim krugovima.

Razumije se, oni, kojima treba putnica moraju znati, da je po novom zakonu o javnoj sigurnosti izdavanje putnica uređeno strože nego li je bilo prije. Zato neka si svako priskribi točne dobre dokaze o istinitosti uzroka putnicu, ostaže sve kao što je bilo i prije.

Kao i do sada molba za putnicu napiše se na bilježovani papir od 2 lire. Prilože se 3 fotografije i dokumenti, koji dokazuju uzroku putovanja u inozemstvo. Ta se molba pošalje na općinski ured.

Razumije se, oni, kojima treba putnica moraju znati, da je po novom zakonu o javnoj sigurnosti izdavanje putnica uređeno strože nego li je bilo prije. Zato neka si svako priskribi točne dobre dokaze o istinitosti uzroka putnicu.

Pristoje za putnice bile su predkratko vrijeme povlažene. Za obične putnice plaća se sada 63 lire takse, a za iscjeljence samo 7 lire.

Prijedjelci ne moraju moliti dozvolu za trgovinu.

Na minogim se općinama krivo stvarilo novu naredbu, po kojoj moraju svi oni, koji se bave trgovinom moliti za dozvolu te uložiti odnosnu kauciju. Zahtjevalo se je da dapači i od poljodjelaca, koji prodaju svoje proizvode da i oni traže za to prodavanje dozvolu i da platite kauciju. Tražilo se je informacije kod Ministarstva narodne gospodarstva, pa je Ministarstvo raspisalo svim prefektima okružujući, u kojoj kaže, da poljodjelci, koji prodaju svoje poljske proizvode, mlijeko, povrće itd. nisu dužni tražiti nikakve dozvole, te takoder da ne moraju plaćati niti kaucije — osim u slučaju, da za trgovinu imaju posebne lokale. U tom slučaju oni spadaju u red ostalih trgovaca.

Krojači i postolari i novi zakon o trgovini.

Ministarstvo nar. gospodarstva, javlja, da pod novi zakon o trgovini ne spadaju oni obrtnici, koji za svoj posao moraju kupovati stanoviti robu, hote li da udovolje klijentu koji kod njih naručuje odijelo, cipele ili nešto sličnoga. Na primjer — krojač ne može da radi ako ne kupi za klijenta, koji mu nije donio robu a želi jedno odijelo. Isto tako mora i postolar da kupi kožu. Ali i krojač i postolar i svaki drugi obrtnik, mora da traži dozvolu trgovinu i da plati kauciju, ako izradjuje robu ne samo po narudžbi nego je izradjuje, da je poslije prodaje kao gotov trgovacki artikl kad mu se pruži prilika, jer je onda i on sličan ostalim trgovcima.

Pazinski podprefekt ostavio je Pazin.

Dne 29. januara ostavio je Pazin do sadanju podprefekt Cav. dr. Astofilo Fabioli. On je u Pazinu dugo vremena zaprezentirao vladu, sve dok nije podprefektura ukinuta. Na odlasku ga je Bruno Camus.

Osim njega, javio se je pred kratko vrijeđe takoder poslije 12 godina i Egidij Deželić iz Pule. On je pisao iz Sjevernoga Kavkazkoga kraja.

Neštinte vesti o posuđilnicima.

"Agenzia Stefani"javlja: Vlada je doznačala, da su se iz raznih već ustavljivih izvora proučje vesti o tome, kako vlada kani učeske raznih posuđilnica silom prenijeti u svoje svrhe. Ovu neutemeljenu vesti, koje su izmislili škodljivi elementi, ne treba demantirati, toliko je beznačajna. Kr. vlada brani i pomaga štendiju jer je štendija jakost države. Kazniti će zato naštroje one, koji budu u narodu širili vesti, koje su kadre, da uznemiruju i aktivni rad u zemlji.

Osobne legitimacije.

Općinski uređi već izdaju osobne iskaznice (legitimacije) s fotografijom i otiskom prsta. Organi javne sigurnosti imaju stroge odredbe, da naročito u krajevima oko granica strogo nadziru kretanje, pa u tu svrhu često zaustavljaju ljudje zahtjevajući, da se legitimiraju. Preporučamo našim ljudima, koji idu u krajeve oko granice, da si priskebre legitimacije, jer će se tako moći slobodnije bez ikakvih smetnji kretati i obavljati svoje poslove.

Književnost i umjetnost

"Naš Glas".

Ovaj je simpatični list stupio još jednom naprijed. Od djačkog listića razvio se je najprije u jedan opću omiljene list, a iz omiljenog listića evo se sada pretrvirovao u lijepu literarnu i obiteljsku reviju. U decembarskom broju, uredništvo je navjelilo, pa iako je javljeno, da će list u 1927. g. biti uistinu lijep i pak neslužbeno iznenadio birani sadržaj prvog ovogodišnjeg broja.

U našim vrgama nesrednjim prilikama, danas kad su sve bolje sile ostavile zemlju, među onima, koji su još preostali i među onima, koji se još razvijaju — našlo se je ipak talent, koji se bave pisanjem i pjevaju. Štivo, "Naš Glas", okuplja oko sebe sile. Ima ih malo, ali ono što daju izborno je. Razumljivo je da su u listu liste zastupani Slovenci. Na širem teritoriju ima i više njihove inteligencije, pa prema tome takoder i više onih, koji se bave perom. No ima nade, da će se iz malih naših istarskih redova razviti pojedinci, koji neće dozvoliti, da istarska literatura, koja je jedanput, lijepo evala, propadne. Evo i zato je skupina onih, koji radi oko "Našeg Glas" simpatična. Zeleno mnogo uspjeha.

Januarski broj "Našeg Glas" imao je naslovnu stanicu. Izradio ju je mladi kipar Gorš, učenik Meštrovićev. Na 32 stranica raspoređeno je veoma lijepo uređenje štivo. Lojz Kraigher, poznati i uvaženi slovenski novelist piše novelu "Matilda" u Matilda. Slijedi imena, koja su poznata u literaturi, kao: Bevk s jednom hrvatskom "Nevesćen dogodek", Sirok opisuje svoj posjet Bevkovi "Pri Faletu Bevk", Ivan Vouk napisao je critici "Na mojnik dveh svetov". Marijan Kokalj je počeo s "Lovskim blagom". Medju pjesmama pojavljuju se Kosorov "Motiv iz tvornice", Kacančićev "Plavz ponoci", Slavčev "Tasnovi hrasta", dvije Milivojčevice pjesme "Pesma o mojoj cesti" i "Pesma osamjehog čoveka" itd. Drago Godina napisao je članak o nekim gospodarskim pitanjima, a u sportnem djelu piše Mirko Lutin o fudbalskim atletičarima. Osim toga ima list rubriku "Književnost" u kojoj se objavljuju nove književne publikacije.

Ovaj je broj ilustriran trim slikama, koje su izradiли nekoj našoj ovdješnji umjetnici (Štruk, Bucić, Gorše).

Iz ovog kratkog prikaza opaža se, da je list dobro uređen, te da je potrebno posvetiti mu svu pažnju. Treba ga pomognuti svim slikama. "Naš Glas" je jedina naša jugoslovenska literarna revija u ovim krajevima. Treba je raširiti, treba da u nju počnu serđavljati oni, koji su se već stabilizirali na književnom polju, a i mladi, koji osjećaju sposobnosti neka se javlje. List se naručuje na adresu: "Naš Glas", Trieste, Casella postale 318. — Pretplatna za godinu iznosi 16 L za Italiju, za inozemstvo 20 L. Izlazi jedanput mjesечно.

Jesi li naručio Narodni koledar „Franina i Jurina“ za god. 1927.?

TURSKIE POSLOVICE

Stupljenje od grožđa pravi vino i od dobrog lista svilu.

Ko trnja čije more će žanjce samo trnje. Ko se boli genja, nek se kloni dima.

Obi si vagi, čiji je uteg srce.

Samo ludjak pada po drugi put u istu jamu.

Jesi li ikada doživio dan, koji nije svršava začasnom sunca?

Lisica najzdi pak dodje u krzunarje.

Duša je ladja: um je kornilo, vesla su misli, a i-tina je luka.

Jezik više ubla od mača.

Jesi li obrogio pretplatu!

Franjina i Jurina

Znači se da je najviše bojim?

Cesa?

Da će nam jedan dan prefalit karbu i petroja.

Blaže tebe, kada nimaš druge sili i skribi nego to.

A imam, imam, da bi tako ne, i da mi ih ki otel kupit, ja bim mu ih to rado prodal. Nego ča mi koristi?

Se tužim — joh, ako se ne tužim — isto joh! Tu su, kako vidiš, joh — ja ne znam ki j veći ni j manji. Zato da ti pravo rečem, najvolim mucić, ale pak ako mođu da govorim, onput najvolim.

Ilijat čagod od karbuna, od petroja i pak od kakovih drugih takove prečini. Tebe takovi razgovori, pari si, da ne gredu na glavu.

Aj gredu, ma ja ne znam, zač bi čovek moral bat, da će jedanput ofaliti karbun ale pak petrojo.

Zač na ovem svetu ni više, a i karbun ni petrojo. I kada ja pročislim, da ne passa dneva, da se ne skopa kavki tri ale četiri milijuni oneljiti karbuna, manje gredu vaje a glave svih vlasniči i ja ti va toj koj nemoj glave stornim račun, da neće mod de veka podurat, zač i najvećoj vreće se jedanput do dina pride. Pride se ale ne pride?

No ča ni morda i svaka minijera od karbuna kako jedna vela vreća?

Aj je.

Ma ako je kako vreća, onput će joj se morat jedan dan do dina prit.

To se zna da će.

Ja — ma to će bit onputa sud sveta.

Kakov sud sveta?

Ne zameri, ma mane se sve pari, da tegu ti još ne moreš da razumeš. Mane se pak, va ovoj mojoj nemoj glave pari, da već vidim, kako će to bit.

Baš bim malo i ja rad znat, kako će to bit.

Ja ti ti to stumačit. Zamimo za jedan primer Reku. Tu je porat rečki, tamo je Baroš, ovde stacion, onda fabrike, sve jedna do druge? Sve to dela, dimi, dimi i dimi. Pori puni strahovitih vapoři, železnice već više za ča poč, a fabrike ne čekaju nego štrenu, da zatuli i da ih pozove na delo. I kako je v Reke, tako je va Marsije, va Londre, va Novajorke, va Kalkute, va Bonzajereh, ma svuda po celom svetu. Vapoři čekaju, železnice čekaju, fabriki čekaju. Kad ti, temu nebeče, najedanput uvedi glas, da je sva zemlja spražnja i da u njoj nima ni nohta karbuna. Ča te onputa oni vapoři, one železnice, one sili fabriki?

Si gotov?

A ča te pak oni silni aeroplani, tad jedan dan pride glas, da va, cećem zemlje nima već ni kapa petroja?

Čem te hodič napred? Ž onem takem? Sada reci malo ti mane, ča te će to bit sud sveta?

Bilo bi, da nima ljudi, ki nose svoju glavu na ramenu. Ma takve ljudi ima, i ti se ljudi već sada skrije, da najdu neč, čem te i kapa petroja, tad ne bude karbuna i petroja mogući hodit i železnice teč i aeroplani letet. Čovek je veli fušić, on se ne le labko pod nogi, i kada pride teta potreba, on se benj znai inžinjer. Si zidel, kako j' bile va vreme rata?

Najprvo smo jili palentu od fermenčina cinkvintina. Pak je prišao neki malo luji fermentur, pak oni najdu, pak nekakova strašna misijanija, a najzad je bilo va palente već partizani nego muki. I, sveđeno smo živeli.

Ja — ma da su onputa posafili partizani?

Niš zato: va Beće su već študijali, kako bi napravili surrogat i od panagan. Tako će bit i onput, kada već

ne bude na svete karbuna ni petroja. Ima na primer va more toliko sili i forci, kakove nima va svet karbun ovoga sveta! Ta sila će se iskoristiti. Ja sam već videl disenj od fabriki, ka če se usidrit na sred oceania i detalat će i vrteil će se samo zilum, ča će je dobivat z mora. To je već sada gotova stvar, a ča će se pak ljudi još zmislet do onput — to neka Bog zna! Fr.: Ma kuga ih ne zadavila, ter ih ne zadavila, ča ne bi mogli zmislet malo i način, kako bi se na ovem svetu moglo živjet i plačati računi — prez beči! Te bi bilo jedno iznašće prevega reda, ča ne da bi, Jurino?

Jur.: A moooo!

DOPISI

IZ RIJEKE.

Vatra na brodu. — Kako je bilo negda Športske stvari. — Sadjanje duhanu. — One tri.

Ne znam, dali vam je poznata nesreća, što je ovih dana zadesila Adrijan parobrod »Rossin». Parchord je bio krenuo iz Livorna prema Napulju, a od tuda da će put Rijeku, kadli u četiri sata u jutro zavidi neki mornar, da se jedan do tereta zapalio. Kapetan je odmah naredio, što treba učiniti, i sva se vojska dala na posao, da gasi vatru. No ptačen je bio već toliko rasirio, da kapetan nije preostalo drugo, nego da okrene »provuz put jednog malog otocića, i da tu našuse brod, pa da pokuša, da na njemu spase što se spasti dalo.

Istoga dana o podne došla je vijest o nesreći na Rijeku i raširila se u jedan mah. Mončić i kapetani vedeli su dijelom Rijecama, stoga je uružanost u gradu bila vrlo velika. Neki su govorili, da je svu momčad na brodu nastradala, drugi, da nije sva, već samo jedan dio. Neki ovako, neki onako, dok nisu najrade počeli da iznose imena nastradalih. Zamisliće muku i žalost obitelji, što su sa strepnjom i zehnjom u dnu duši shušale svi one strahote, što su se pripovijedale po gradu. Za sreću danas se čovjek može poslužiti i brzovatom bez žica, pa se tako prilično brzo ispostavilo pravo stanje stvari. A to je bilo, da ni od momčadi ni od kapetana nije poginuo niko, već da su svi živi i zdravi i da rade na tom, da spase brod i barem donoga, što je njezin.

Istočno je bilo ono da se pojave neke novosti.

Način na koji se učinio! Ona posljednja.

Danas je srušena k meni moja stara prijateljica sva rasplakana. Upitam je, što joj je, našto će ona meni:

Promisliš malo! Bila sam kod dotori i rekao mi je, da će mi muž do petnaest dana ozdraviti.

— Pa vi biste se morali za to veseliti, a ne plakati, rekoh ja.

A ona meni:

— Jest, ali kad je dotor rekao, da će možuž do osman dana da umrije, ja sam prodašu sva njegovo roba. A što će ja sada jedna, ako ozdraviti?

Rokac.

gdje su se vrijedjale čak i naše plemenite i čestite žene (te done gentili di Fiume, kako veli »Vedetta») Sva sreća, što je bilo komandator Host-Venturi, inače ne znam, kako bi bilo prošlo.

U Jugoslaviji se mnogo radi na tom, da Sušak postane slobodna luka (porto franco).

Jedna novost: čitam u novinama, da je neka tvrtka Paganetto i Miglietta dobila koncesiju, da može u riječkoj pokrajini gojiti — duhan. To je pitanje, o kome će zacijselo progovoriti koji stručnjak u vsemi »Narodnom Gospodaru«. Sto je do nene, nisam pušać, pa nu bi o tome znao, što da kažem. Nego da nam već ne roditi grani na pšenica, ni loza ni tritura, a mi kušajmo s tabakom, možda ćemo biti bolje sreće. Ustalom svaki posten zanat, ako vodi do blagostanja, dobar je, pa ako je jedna moja tetu bila jedanput tabakin, zašto da ne budem i ja tabakin, kad je već tako na svijetu?

One tri posljednje:

Juce je Ninetti dogodila jedna ružna. Bila je u Sempioncini, pa se kao prijepak uvhatala jednoga mladoga gospodina. Pošto se nekoliko izbrbljala, upita ga kdo je neba u rebra:

— Cujete, gospodine, koliko let bite mi dal?

A mladi gospodin izgubi strpljenje pa će joj nekako tvrditi:

— Izvinite, gospodice, ja ne dajem nime kom godine. Pa vam ih i ne treba. Vi ih komikom imate dosta.

Jos jedna:

Prolažim kraj jednog dučana. Na vratima rasirio se kao obično trgovac — moj stari prijatelj.

— Kako je — Berto? — upitah.

— Pa nije loše, odgovori on. Malo prije dobio sam stol lira.

— Kako to?

— Došao Pepe Muštača, da mu prodam par postola na kredencu. A ja nisam čuo to u toho, i takо — kako vidiš, dobio sam sto lira.

— Boga mi, dobar si posao učinio!

Ona posljednja.

Danas je došao k meni moja stara prijateljica sva rasplakana. Upitam je, što joj je, našto će ona meni:

Promisliš malo! Bila sam kod dotori i rekao mi je, da će mi muž do petnaest dana ozdraviti.

— Pa vi biste se morali za to veseliti, a ne plakati, rekoh ja.

A ona meni:

— Jest, ali kad je dotor rekao, da će možuž do osman dana da umrije, ja sam prodašu sva njegovo roba. A što će ja sada jedna, ako ozdraviti?

Rokac.

IZ BUZESTINE.

Plesovi.

Cini nam se, da se približava sudnji dan ili drugi opći potop. Jer mi, stari Krasčani dižimo, da ovakvi svjet kakov je danas — ne može da ga tripi ni Bog ni Njegova pravica. Mora doći dakle iz neba smupov ili potop. I Buzestina se je kako promijenila i sjećam. Da ustanu iz groba naši pokojni — ne bi nas ni prepoznali. Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih) djevojaka, pa i nekajih mladića. Ići na ples na gradsku, na gospodski odjeven, da je način na koji se učinio!

Način na koji se učinio! Oni su, Bog ih pomiluj!, nosili sukno i opanke, a mi, njihova djeica i unuci, oblačimo samo odjeću kupljenu u Trstu. Naša kerkice se već nose kao kćeri trgovaca i bankira u Trstu. Ova gospodina zamisliće muku i žalost obitelji, kojom kopaju sebi i nama roditeljima — grub. Ovo je jedno, a drugo mahnitost za zabavama. Oh, ples, ples je prva i zadnja misao naših nekolicini (ne svih

IZ VIŠNJANA.

Vrijeme. - Pokojni — sindaco i drugo. Dragi čitatelji! Razlog moje šutnje nije pogzna kakav. — Ovdje je kod nas skoro sve po starom, izuzemši neke malenkosti, pa zato ne pišem.

Pred par sedmica stisla nas je iznenada velika zima, bilo je i snijega, no sada, kao za samo čudo, okrenulo je toliko na bolje, da si je misliti, da smo u pramaljeću. — Tako su nam lijepi dani, daj Bože, i potražaji!

Bit će neka dva mjeseca što smo izgubili našeg sindaka, Ivana Močiboga, (sratan mu put) podao je naime ostavku.

Što je g. Močiboga dovelo do tog, da poda ostavku, ne zna se za pravo, ali većina veliči, da je to učinio, jer se je posavdano sa prvim općinskim savjetnikom, Josipom Želco-m (Željko). Sa njegovim sinom Aldom još se je povrh tog i potukao.

Na njegovo mjesto poslali su nam komesara. Njegovo je ponasanje do danas hvaljivo. Nadajmo se, da će i u narednoj nastojati, da nas što bolje razumije, nas i nase jude, i da ne će krenuti krimnim putem, kao njegov predstavnik, jer bi to bilo na našu štetu. A bogme i na njegovoj velikoj sramnoti. I onako nas svaki dan sve više tista stare i novе nevolje, kamo li većeg grijeha da nas i on zamjeri, pa da imamo još jednu brigu oko općine i ostalih komedija.

Ove godine, kako sam i do sada u ovim kolonama pisao, imamo vrlo izvrsna vina, no, uza sve to se veoma malo prodaje, što je glavni razlog, da je naš narod bez novaca, te da uslijedi toga ne može placati koliko se od njega pita i zahtjeva. Zato, onaj, koji treba vina, neka se kamo obrati, pa će u povoljno cijenu dobiti najbolju robu.

Kako u više krajeva, tako i kod nas naša mila "Istarska riječ" izostavlja ne dolazi redovito, pa najtopljije molimo to štovanje uredništvo, da se interesira kod viših oblasti zbog ovoga nereda. Onaj koji plaća i vrši svoje dužnosti, budi li lijepo da i uživa prava, koja mu pripadaju. — **Zmat.**

IZ PULJŠTINE.

Velika kradja u Marčani.

Lopovi nikada ne spavaju. I onda, kada se misli, da ih u nekom kraju više nema, oni se negdje spremaju i čekaju priliku, da izvrše kakav i krupnji lopovluk. A kada sve lijepe isprljaju, kada se osiguraju sa svim stranama, onda se sigurnom rukom lačaju svog plijena. Osobito je kradja blaga jedan veoma delikatan posao. Veoma je malo zgodnih sela u Istri, gdje bi se blago moglo komodno kradati. Među ta, "nekonomična" mjesna spada i Marčana. Lopovi se još nisu javili Marčanom, no napokon su ipak hteli i tame pokusati svoju seću.

Baš zato, jer se lopovi još nisu usudili krasiti u Marčani, glas, da su braći Toni i Ivan Crnjenci pokrađene govede, ubrzano je sve seilo. Svako je promislio: "Počeli su! Kradja je izvršena u noći 29. januara. Braća Crnjenci imaju jednu staju na rubu sela. U toju su staju držali dva vola i jedno tele, u ukupnoj vrijednosti od 6000 lira. Budući se do sada u Marčani kradje nisu dogadjale, ljudi obitavaju staje ostavljati bez da ih itko čuva. Tako se niti braća Crnjenci nisu brinuli mnogo, za čuvanje staje. Spavalji su slatko. Ali kad su se probudili — gorali je bio njihov zaključak, da su im goveda iz staje odvedena.

Lopovi su u noći ušli kroz prozor u staju. Iznutra su otvorili vrata i potječe lijevo komodno goveda cestom — nama se kame ni kuda.

IZ LINDARSKOG POLJA.

Naše gospodarsko stanje i — moda. Dragi gosp. urednici, molim Vas, da mi uvestite ovih par redaka u vašu i našu "Istarsku Riječ". Nemamo doduse da Vam javimo bogzna što, ali da ne bi neko mislio, da nas više nema — javljamo se. Živimo još hvala Bogu, pa i ako u mizjeri, no glavno je da smo živi.

Na mnoge bismo se stvari morali potužiti, no koja bi nam korist od tog bila. Pa na koncu konca i naši bi tužbe bile slične svim drugim tužbama iz ostalih naših sela. Najteže nam je to što nemamo od nikuda zaslужku. Do pred neko vreme radio je iz našeg kraja oko 35 radnika u rudokopu boksija, ali sada više nema rada, pa su i oni kod kuće, da s nama ostalima tečaju mjesto božju. Zaslужak je u tom rudokopu bio uistinu slab. Radnike su plaćali po 1 lira i 50 centi na sat a posebno je bio veoma težak. Na ovaj se je način veoma slabo moglo živjeti, ali svejedno bilo je i ipak nešto. Naša slaba polja teško nas prehranjuju. Morati ćemo se dati na kakav drugi unosniji posao. Možda bi se dalo pomoći govedarstvom i mještarnom?

Osim toga morao biti se potužiti ne još nešto. Vi ćete se možda i čuditi, kako je to moguće, da uz ovakvo našu mizeriju mogu govoriti o rasplativosti u našem selu. No ja znam, gospodine urednici, da je vec i do vas više puta došao glas u strašnoj ženskoj modi, koja harati po našim srošnjašnim selima. Dok se u takim kucama jedva jedvica preživljuje dan za danom dotle kćeri iz te kuce, imjeto da na bilo koji način pogomognu kući, raspliju na modu, na likovane skupke cipele i svilene carape, na fine odjeću itd.

Ja neznam dokle će to tako napred, ali je već doсти dobro. Trebalо bi svršiti. Raditelji, koji nemaju što da obuku ne bi smjeli dozvoliti, da im se kćeri kočopere drugo u prigotavljanju kinematografa

ko kakove princeze. Sibu neka uzmu u ruku. A ko će poženiti sve ove naše ohlice i rasipnice? Neka ne misle, da će ih nijehova gizdavost pomoci; ako ne budu marljive, stedjivice i skromne mogu si već sada zapisati sudbinu.

Pamet dakele u glavu vi roditelji, a i vi dejci, naročito kćeri neka paze što rade, jer su vremena teška i preteška. Doskora ču vam se opet javiti. — Seljak iz donješa se.

IZ BUZETSKE OKOLICE.

Gospodarstvo.

Prošla je ona stara grda i zla godina, a unioši, smu u novu. Možda će nam ova mlada godina donesti ili privuci budikog štrogog dobra, te nam olakotiti teško breme raznih nevolja. Jer, da vam istim retce, već su nas skribi i nesreće zgubili do tla. Već je mnogi od nas poljodjelaca počeo zdvajati. Sada smo počeli klati svoje krmke. Pa kakovi su ti naši krmci? Tuš, utovljeni, joli — da ne mogu stati na nogama! Jesu, daboune, tako utovljeni, da mogu trčati. Ako je tako znakao prasca od kvintala, dobar je. Od kvintala i pol — to je u našu riječnost. A kako da mi svoje krmke dobro utovimo, ako im ne damo zita i hrana ili posjeda. A ova krmka, go spodino moj, tako je skupe, da ju mi ne možemo kupovati. Ako nema "prasiti" ne u kući, u toj kući ima glada i nevolje. Propast. Šta će dati težak svomu tjudenju? Cim da zabilježi hrana? No, ipak je ove godine za nekoje dobro, o nekoj, koji imaju ulika. Ove su godine dobro urodile, kako nisu već odavna. Imat će nekoj dakele ulja svoga domaćeg. Ali svih nemaju ulika (mlinice), a to je zlo. Morat ćemo se dakle dati na gojenje i sačinjenje ulika. Godjegod je malo mjesto, posadit ćemo uliku i dobro ju gojiti onako, kako smo naučeni gojiti vinovu lovu. Gojenje svinja mnogo stoji. Ako mi se izračunamo što je naša svinja požderala, vjerujem da, s tim novcem bismo kupili kudjikame više svinjetine. Skupa je krmka: posjede, mufka i turkinja. Mi rano koljemo svinje, jer nemamo doma krmke. Inače bismo ih klišli za pust. — E pa šta ćemo...

IZ KRASA.

Otmica. - Napadaj.

Začudilo je nas sve na Krasu ono, kod nas nečuveno ugrabljenje djevojke. Radi Vasi, ali još nešto drugo nisu zacudili i razložili. Dodje na Kras k nema način. I razvjeti iz Buzetinje, te nam nudju ne da pružaju svoje vino. Nekoju se pogodiše, te nam dadoće novac za kaparu. Zadovoljavanje stide, knuti. Ali na putu sreće ga neki njen nepoznati čovjek, koji je zahtjevao od njega novac novac. Bilo je tu rječenja i hrvanja, kad se u to počaku drugi neki ljudi, lorcevi. Kad ih opazi zlikovac, odmah Buzetanci se povrati u Racjavu, da se isprisovpijedi. Ljudi traže, što bi bio taj lopov. Radi sumnje već su dvojica odvedene u zatvor.

Ovo je vrlo žalosno i sramotno za našu Krasu. — Jedan Ćić.

IZ VEPRINCA.

Veprinčanske nevolje.

Napokon evo i nas opet, da vam se u kratko javimo. U slabom smo gospodarstvenom stanju. U sredini smo zime, vremena su slabia, a ljetina nam je prošle godine slabu urodile. Inače u ovim krajevima vlađa besposlovlje. Zarade nema, a narod se zaduže sve više i više, a da nezna odakle će dugove vracati. Sada se opet počele obavljati poljske poslove, pa nam je to jedna velika skrb i briga. A moramo sve svoje sile uprijeti hoćemo li nekako da preživimo, da prehranimo sebe i svoje i da platimo poreze.

Ali kao svagdje tako je i kod nas uhvaljena koriđena jedna naša zarazna bolest, te je nekorisno trošenje onih krvavo zaštušenih par lira. U prvom redu moramo protomperuti u našu rasipnu žensku mlađad. Moda i ples — to je našu mlađad odvuklo u svoje ludo kolo i sad je veoma teško povesti na prav put. I musko i žensko piše kod nas po cijelu nedjelju, da je grozota. Osim toga mlađadi su se seđali na vino, od srca. U nedjelju se zabavljaju na sve brije i nevolje se učasni vina. Krčne su pune, tamo se ne tuži i niko ne plaže, ali pohodite li u ponjedjeljak nekoga od vinskih braće — utopiti će se u njegovim susazama s nevoljama. Doduše nije takav say naš dragi Veprinac, ali ne služi nam na čast, ova mama nekojih.

Trebali su da se svjedemo na posao, pa da ova naša zlo istrijebimo. Bila bi već u našu mlađad morali bismo mi starici palicama ne put potjerati. Da, i mušku i žensku. Kada promislimo da na mlađadu svijet ostaje zgrizomimo se. A imamo i zašto: zar će na ovome Veprinac ostati? Kako sam već rekao nije sva tako, čast nekojima, ali ipak... — Seljak.

Novi zakon Javne sigurnosti

Cl. 74.

Za uprizorivanje scena na javnom mjestu, otvorenom ili izloženom javnom prostoru, koje imaju biti kinematografski reproducirane, treba prethodno pismeno obavijestiti mjesnu vlast javne sigurnosti.

Zabranjeno je upotrebljavanje djeci jednog ili drugog spola, mlađadu od 15 godina, kao glumice ili statiste ili štene.

Tužnim srcem javljamo svoj rodbini, prijateljima i znancima, da je naš nezaboravni sin odnosno brat

Luka Grakalić

u ranoj dobi od 28 godina, u Beogradu, 20. ov. mjeseca u 5 sati u jutro preminuo.

MEDULIN-ZAGREB, 24. januara 1927.

Ožalošćeni roditelji: **Josip i Ulika;**
braća: **Josip, Ante, Grgo, Miho** i ostala rodbina.

Preporučamo se, da nas ne zaboraviti, imaju uzgojnu svrhu.

Prefekt može u izvanrednim slučajevima dozvoliti, da se uposiš jedno ili više djece u kinematografskom snimanju, ako se garantira, da će se izputnici uslovu, potrebu, da se odriži zdravljem i moralom zaposele djece, a ostalo teža mora na to pristati i roditelji ili skrbnici.

Dopisnici u Cresu. — Priučiti se djece, i moralno i moralno, da se odriži zdravljem i moralom zaposele djece, a ostalo teža mora na to pristati i roditelji ili skrbnici.

Preporuči, direktor i odgovorni urednik:
IVAN STARÍ
Tisk: **TISKARA "EDINOST" U TRSTU.**

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Bančić — Kršanci p. Žminj (Gimino), Istra.

To je oznaka, koja je natiskana od žig izvrsnih tjestenina.

PEKATETE.

Zahvaljujemo, uvijek samo tjestenine sa tom oznakom.

SAMO pomoći energičnog zdravljenja s Glykolom lijeći se glavobolja, slabokrvnost, kostobilja i slaboća. Specijalista ljekarne Castellanovich, Trst, Via dei Giuliani 42. U januaru ljekarna je otvorena takodje i po noći.

BOGATI IZBOR
uz najniže
cijene

CARAPA
za muškarce,
žene i djece.
CALZIFICO GENOVESE
Corso Garibaldi 49

NAJBOLJE VRELO!

Kod nakupljaljene i zimske robe (djelja) svih vrsta cipela, klobučki, kapa, košulja, žakna, kravata, flančića, itd. svih vrsta plama za kostolje i odjeću, te pokrovštva svih vrsti i cijena, obratite se na jednu domaću i najcijeniju vrelo.

M. KOREN & Co. - PAZIN
(Corso pred poštom)

KURJE OČI

(kale)
lijeći brzo i uspješno mast

Farmacia Sponza
TRST - Via Ter. S. Piero 10 - TRST

Čuvajte se patovina!
Hust Roga možete dobiti u svim ljekarnama.

DAROVNI

za Istarsku "Prospektu":

Da počaste uspomenu na blagopodjelu Žmaka, suprugu nadučitelju Žmaka daruje velefasti gosp. Luka Kirac 20 lira.

I. Židarić 15 lira. Da počaste uspomenu pokrovitelja Foske Žmaka, obitelji Ante Ivića i Ivan Stari svaka po 15 lira; Ivo Mihovilović 15 lira.

DOPISNICA UREDNISTVA.

Dopisnik, Sveti Lovreč Pazenat, — Primali smo Vas dopis. Uvrstimo u budući broj. Hvala Vam i javite se opet.

Dopisnik iz Vranje, Sveti Lovreč, Rovinjske, Rovinjsko selo, Botrata, Ročićine itd. — Otkukujemo i da Vas kakav glas. Javite nam se. Da sice nam drzav!

S. A. — Puljština. — Primali smo